CURRENDA

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ

A. D. 1938 Nrus II

Zarządzenia odnośne do postów w roku 1938.

W roku bieżącym obowiązują w Naszej Diecezji odnośnie do postów następujące przepisy:

I. Wierni, którzy **ukończyli 7 rok życia a nie ukończyli 21,** winni wstrzymać się od spożycia mięsa i rosołu:

a) w piątki całego roku,

b) w środę popielcową

c) we Wielką Sobotę do południa,

d) we środy i soboty suchedniowe,

e) we wigilie Zielonych Świąt, Wszystkich Świętych i Bożego Narodzenia.

II. Wierni, którzy **ukończyli 21 rok życia a nie zaczęli 60,** winni wstrzymać się od spożycia mięsa i rosołu:

a) w piątki całego roku,

b) w środę popielcową,

c) we Wielką Sobotę do południa,

d) we środy i soboty suchedniowe, oraz soboty wielkopostne,

e) w wyżej wymienione wigilie.

2. Nie posilać się więcej jak raz dziennie do sytości, przy czym wolno rano i wieczór przyjąć lekki posiłek:

a) przez cały Wielki Post (z wyjątkiem niedziel) aż do południa W. Soboty,

b) w środy, piątki i soboty suchedniowe,

c) w wyżej wymienione wigilie,

3. W poniedziałki, wtorki, środy i czwartki Wielkiego Postu wolno spożywać potrawy mięsne na obiad w dowolnej ilości.

III. Wierni, którzy **zaczęli 60 rok życia,** winni wstrzymać się od spożycia mięsa i rosołu:

a) w piątki całego roku,
b) w środę popielcową,
c) we Wielką Sobotę do południa,
d) we środy i soboty suchedniowe, oraz soboty wielkopostne,
e) w wyżej wymienione wigilie.

IV. We wszystkie dnie postne wolno spożywać nabiał i jaja, oraz używać jako omasty tłuszczów zwierzęcych, jak smalcu, słoniny itd. Wolno też spożywać mięso i ryby przy tym samym posiłku. Główny posiłek można przesunąć na wieczór.

V. Wyjaśniamy, że na podstawie ogólnych zasad prawa:

1. Osoby chore i osłabione chorobą czy wiekiem, kobiety brzemienne i karmiące, są wolne od obowiązku postu, o ile stan ich zdrowia tego wymaga.

2. Pracujący ciężko umysłowo czy fizycznie mogą w dnie postne posilać się kilkakrotnie do sytości (jednak bez mięsa).

3. Podróżujący i stołujący się w restauracjach, mogą spożywać potrawy mięsne, jeżeli nie mogą dostać potraw postnych lub tylko za niestosunkowo wielką opłatą.

To samo odnosi się do tych, co są zmuszeni żyć z dobroczynności.

IV. Rządcy parafii mogą na podstawie kan 1245 § 1 C. I. C. udziela w poszczególnych wypadkach tak jednostkom, jak i rodzinom **z odpowiedniej przyczyny** dyspenzy od obowiązku postu. Tę samą władzę subdelegujemy wikariuszom, prowadzącym kancelarię, spowiednikom dum vacant confessionibus audiendis, a także katechetom ale tylko dla siebie, grona nauczycielskiego i ich rodzin i uczniów tych szkół, do których są przydzieleni.

*
* *

Kto korzysta z dyspenzy, niech złoży ofiarę na **„Caritas“** diecezjalny; ubożsi niechaj odmówią Litanię Loretańską albo 3 Zdrowaś Maria i 3 razy „Któryś cierpiał“.

Na podstawie upoważnienia, otrzymanego od Stolicy Apostolskiej, naznaczony w tym roku czas spowiedzi i Komunii wielkanocnej od I-szej niedzieli Postu do uroczystości św. Trójcy, to jest od 6 marca do 12 czerwca.

Święcenia wyższe

otrzymają w bieżącym roku następujący akolici Seminarium Duchownego (subdiakonat 2 kwietnia, diakonat 11 czerwca, prezbyterat 29 czerwca).

1. Augustyn Józef ur. 12. III. 1913 w Zarębkach par. Cmolas, 2. Bajor Henryk ur. 7. X. 1911 w Cierpiszu, par. Czarna, 3. Białek Józef Stanisław ur. 19. II. 1914 w Kupieninie, par. Mędrzechów, 4. Czajka Jan Eugeniusz ur. 14. VI. 1912 w Dornbach, 5. Czapliński Antoni Józef Longin ur. 15. III. 1915 w Wiedniu zam. w Tarnowie, par. kat., 6. Deszcz Władysław ur. 9. I. 1915 w Pittsfield, zam. par. Wietrzychowice, 7. Dzierwa Kazimierze Wojciech ur. 2. II. 1913 w Jodłowej, 8. Gaik Tadeusz Jan ur. 18. X. 1914 w Bochni, 9. Głuc Józef Marian ur. 16. VII. 1913 w Krościenku, 10. Ignas Franciszek ur. 31. III. 1912 w Wiercanach par. Noskowa, 11. Jędrychowski Michał ur. 19. XII. 1914 w Tuszynie par. Przecław, 12. Jędrzejowski Władysław ur. 24. IV. 1914 w Moszczenicy, 13. Kozdroń Czesław ur. 11. VII. 1913 w Tarnowie, 14. Madura Paweł ur. 18. III. 1914 w Jastrząbce Starej, 15. Pachowicz Władysław ur. 20. VII. 1913 w Zawadce par. Tymbark, 16. Rajca Franciszek Piotr ur. 11. VII. 1914 w Zalipiu, 17. Rzepka Tomasz ur. 18. IX. 1913 w Krzyżanowicach zam. Brzeźnica B., 18. Sekuła Adam Józef ur. 10. XII. 1913 w Nawojowej, 19. Smoleń Władysław ur. 31. X. 1914 w Męcinie, 20. Śmiałek Stanisław ur. 5. IX. 1912 w Biegonicach, 21. Topolski Jakub Franciszek ur. 25. VII. 1914 w Jadownikach, 22. Wojna Romuald Władysław ur. 24. II. 1914 w Szalowej, 23. Wójtowicz Stanisław ur. 20. IV. 1912 w Grudnie Dolnej par. Siedliska Bogusz, 24. Zagólski Tomasz ur. 7. III. 1914 w Kawęczynie par. Sędziszów, 25. Zając Władysław ur. 9. XI. 1911 w Hawthorne par. Skrzydlna.

PT. XX. Proboszczowie odczytają nazwiska kandydatów w najbliższą niedzielę po otrzymaniu Kurendy i wezwą Wiernych do modlitwy na ich intencję, tudzież do zgłoszenia, gdyby ktoś doniósł o przeszkodzie, zabraniającej przyjęcia święceń. Następnie zawiadomią Kurię, że zapowiedzi zostały ogłoszone i czy kto nie zgłosił przeszkody.

Jurysdykcja nad obozami Junaków.

Biskup Polowy *Warszawa, dn. 18 lutego 1938.*
L. dz. 854/0520-J/38.

Wasza Ekscelencjo!

Wykonując uchwałę zebrania Komisji Akcji Katolickiej Episkopatu mam zaszczyt zawiadomić Waszą Ekscelencję, że według decyzji Stolicy Apostolskiej do jurysdykcji Biskupa Polowego należą tylko męskie oddziały Junackich Hufców Pracy, żeńskie natomiast podlegają jurysdykcji Ordynariuszy terytorialnych.

Jednocześnie mam zaszczyt donieść Waszej Ekscelencji, że na terenie Jego diecezji na razie nie ma obozu junaczek.

Łączę wyrazy najgłębszej czci, Waszej Ekscelencji szczerze oddany

† Józef Gawlina
Bikup Polowy.

W sprawie wina mszalnego.

Podajemy do wiadomości PT. Duchowieństwu naszej Diecezji zarówno jak i Diecezyj sąsiednich oświadczenie nadesłane Nam przez Najprzew. Ks. Prałata Romana Mazura Proboszcza w Nowym Sączu.

„Oświadczam, że podhalański wolny Skład win mszalnych w Nowym Sączu jest firmą żydowską, która nie daje najmniejszej gwarancji, że ma wina naturalne.

Stwierdzam także, że nieprawdą jest, co w ulotkach pisze niejaki Bolesław Racięski, że dzieje się to za wiedzą N. Kurii Biskupiej i podpisanego."

Nowy Sącz, dnia 24 stycznia 1938.

Ks. Roman Mazur

Sprawozdanie Rady Arcybractwa Wiecznej Adoracji Najśw. Sakramentu za czas od 13. XI 1934 r. do końca grudnia 1937 r.

W dniu 13 grudnia 1937 r. odbyło się posiedzenie Rady Arcybractwa, na którym przyjęto do zatwierdzającej wiadomości

sprawozdanie z działalności i sprawozdanie rachunkowe za ubiegłe trzy lata i dokonano rozdziału szat i bielizny liturgicznej pomiędzy ubogie kościoły i kaplice.

Sprawozdanie rachunkowe przedstawia się następująco:

Dochody:

Ze składek w roku 1935	340.66
Datek X. Sanguszkowej	50.00
Ze składek w roku 1936	437.30
Ze składek w roku 1937	387.10
Razem	1215.06

Rozchody:

Niedobór poprzedni	53.44
Materiały na szaty i bieliznę liturgiczną . .	1813.60
Razem	1867.04
Pozostaje niedobór	651.98

Wykonano: 10 ornatów, 3 kapy, 40 garniturów bielizny kielichowej, 12 obrusów na ołtarze, 6 alb ze szlakami, 11 pasków, 2 bursy do chorych, 4 sukienki na puszki, 2 tuwalnie haftowane, nadto otrzymano w darze od J. O. X. Sanguszkowej 1 kielich.

Z wykonanych przedmiotów urządziło Arcybractwo w ochronce SS. Felicjanek przy ul. Focha wystawę, otwartą 7 grudnia a trwającą do 13 grudnia, którą zwiedziła dość pokaźna ilość osób starszych i młodzieży szkolnej. Z dobrowolnych datków podczas zwiedzania wystawy zebrano 41.46 zł., którą to kwotę przeznaczono dla SS. Felicjanek, które bezinteresownie ofiarują lokal i swą pracę dla arcybractwa. Z wykonanych przedmiotów otrzymały następujące kościoły i kaplice: Borzęcin Dolny — ornat fioletowy, Szarwark — ornat biały, kapę żółtą, albę, obrus, 2 garnitury bielizny kielichowej, Dulcza Wielka — ornat biały, sukienkę na puszkę, albę, obrus, pasek i 2 garnitury bielizny kielichowej, Samocice — ornat czerwony wartości 100 zł. do odebrania za 50 zł. i 2 garnitury bielizny kielichowej, Wólka Mędrzechowska — ornat czarny, 2 garnitury bielizny kielichowej, Biadoliny Radłowskie — obrus, tuwalnia, alba, sukienka

na puszkę, pasek i 2 garnitury bielizny kielichowej, Wysowa — bursa do chorych, obrus, sukienka, stuła i 2 garnitury bielizny kielichowej, Wola Baranowska — obrus i 2 garnitury bielizny bielizny kielichowej, Jasienna — kapa zielona, wartości 250 zł. do odebrania za 100 zł. Jamy — ornat czarny wartości 165 zł. do odebrania za 50 zł., Chronów — obrus i 2 garnitury bielizny kielichowej, Kamionka Mała — kapa biała wartości 125 zł. za 50 zł, Krasne — ornat fioletowy wartości 188 zł. do do odebrania za 60 zł. i alba, Bochnia — dla kościoła szkolnego 2 garnitury bielizny kielichowej, Zborowice — tuwalnia, alba i 2 garnitury kielichowe, Tarnów — dla kościoła Najśw. M. Panny na Burku obrus, alba i 2 garnitury bielizny kielichowej.

Razem rozdano: 7 ornatów, 3 kapy, 22 garnitury bielizny kielichowej, 7 obrusów, 6 alb, 2 paski, 1 bursę do chorych, 3 sukienki na puszkę, 2 tuwalnie, 1 stułę. Przy niektórych ornatach i kapach Rada uchwaliła żądać pewnej kwoty na pokrycie choć części dość znacznego niedoboru.

Pozostaje do rozdania: 2 ornaty białe, 1 ornat czerwony, 5 obrusów, 9 pasków, 1 bursa do chorych, 1 sukienka na puszkę, 18 garniturów bielizny kielichowej i 1 kielich. Po odbiór przydzielonych przedmiotów zechcą się zgłosić P. T. Księża do Siostry Przełożonej Zakładu Sierót SS. Felicjanek w Tarnowie przy ul. Focha i odebrać je za pokwitowaniem, względnie poprosić o wysłanie ich pocztą za zwrotem kosztów przesyłki.

Przedkładając to sprawozdanie Rada Arcybractwa składa gorące podziękowanie tym niestety nielicznym P. T. Ks. Proboszczom, którzy zajęli się zbieraniem składek i odesłaniem ich do Kurii, jak również SS. Felicjankom i P. T. Paniom, które z miłości dla Jezusa Eucharystycznego nie szczędziły trudu i czasu, a nawet pieniędzy, by przyjść z pomocą ubogim kościołom i kaplicom. Ze smutkiem trzeba podkreślić, że w wielu parafiach nie ma założonego Arcybractwa, chociaż według Synodu Diecezjalnego (statut 117) powinno ono być zaprowadzone w każdej parafii — że mimo przypomnień z wielu parafii nie przesyła się do Kurii ani składek, ani sprawozdań, ani spisu

członków, chociaż zapisywanie ich w księdze głównej jest warunkiem zyskiwania przez nich odpustów. Do chlubnych wyjątków pod tym względem należą parafie: Bruśnik, Sędziszów, Wola Baranowska.

Z tych powodów Arcybractwo nie może rozwinąć takiej działalności, jakby potrzeba było i należało. Ustawy Arcybractwa można bezpłatnie otrzymać w Kurii Biskupiej.

Tarnów, dnia 27 grudnia 1937 r. *Ks. Dr Józef Lubelski*
Dyrektor Arcybractwa.

Sprawozdanie Związku Misyjnego Duchowieństwa za rok 1937.

Członków w roku 1937 było wszystkich 553, w tym: kapłanów świeckich 455, kapłanów zakonnych 21, kleryków świeckich 68, kleryków zakonnych 30.

Dochód ze składek wynosił . . . 2.220 zł 12 gr

Z tego wydano:

Do centrali w Płocku	1.490 zł	
Do Poznania na Dzieło św. Piotra Ap.	705 „	
Ks. Wieczorkowi do Chin	20 „	
Na koszta pocztowe	4 „	20 gr
Razem wydano	2.219 zł	20 gr
Pozostaje na rok 1938		92 gr

Przedkładając to sprawozdanie usilnie prosimy tych P. T. Braci Kapłanów, którzy jeszcze nie należą, aby się zapisali do Związku Mis. Duchowieństwa a wszystkich P. T. Kapłanów, by wśród wiernych szerzyli ideę misyjną, by jak najprędzej świat pogański poznał Chrystusa Pana.

Tarnów, 31 grudnia 1937.

Ks. Franciszek Mróz *Ks. Dr Józef Lubelski*
skarbnik *Dyrektor*

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 24 grudnia 1937 r.

o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli religii rzymskokatolickiej w szkołach powszechnych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz 258) zarządzam co następuje:

O kwalifikacjach zawodowych do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych.

§ 1. Kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych ma duchowny rzymskokatolicki, który posiada:

a) świadectwo ukończenia studiów na wydziale teologii katolickiej w uniwersytetach polskich lub uzyskane najpóźniej w 1930 r. absolutorium wydziału teologicznego w Polsce;

b) bądź świadectwo ukończenia studiów teologicznych w diecezjalnych wyższych seminariach duchownych w Polsce;

c) bądź świadectwo ukończenia studiów lub absolutorium uzyskane na wydziałach teologicznych uniwersytetów lub w zakładach teologicznych za granicą — przy zachowaniu przepisów obowiązujących w sprawie nostryfikacji świadectw zagranicznych

§ 2. Kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych ma osoba, która posiada:

a) bądź kwalifikacje zawodowe, określone w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 258),

b) bądź gimnazjalne świadectwo dojrzałości lub przewidziane w art. 52 ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389) świadectwo

kwalifikujące do studiów w szkołach wyższych oraz w obu przypadkach świadectwo pomyślnego ukończenia prowadzonych przez władze duchowne kursów katechetycznych i złożenia z wynikiem pomyślnym egzaminu przed jedną z kurii diecezjalnych.

§ 3. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w wyjątkowych przypadkach zezwalać na nauczanie religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych osobom, posiadającym misję kanoniczną, nie mającym kwalifikacji wymienionych w §§ 1 i 2, jednakże nie dłużej niż przez trzy lata.

§ 4. Aby móc udzielać nauki religii rzymskokatolickiej powinna posiadać zarówno osoba duchowna jak i osoba świecka, oprócz kwafifikacji zawodowych, jeszcze misję kanoniczną, udzieloną przez właściwego biskupa.

Obowiązek posiadania osobnej misji kanonicznej nie dotyczy duchowieństwa parafialnego.

O kwalifikacjach zawodowych do ustalenia nauczycieli religii rzymskokatolickiej w publicznych szkołach powszechnych.

§ 5. Kwalifikacje zawodowe do nauczania religii, określone w § 1, są dla duchownych rzymskokatolickich nauczycieli religii zarazem kwalifikacjami zawodowymi, wymaganymi do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej.

§ 6. Kwalifikacje zawodowe do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej posiada świecki nauczyciel religii rzymskokatolickiej, który uzyskał świadectwo zdania egzaminu praktycznego na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych. Program tego egzaminu jak i skład komisji egzaminacyjnych ustali Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z właściwą władzą duchowną.

§ 7. Do praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych może przystąpić obowiązany do jego złożenia nauczyciel religii rzymskokatolickiej publicznej szkoły powszechnej, który wykaże się co najmniej dwuletnią nieprzerwaną pracą nauczycielską w wymia-

rze nie mniejszym niż 14 godzin tygodniowo, odbytą w publiczne szkole powszechnej po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych.

Za pracę nauczycielską, uprawniającą nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznej szkoły powszechnej do przystąpienia do praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub władza przez niego oznaczona może uznać pracę w szkole innej niż publiczna szkoła powszechna, przy zachowaniu jednak warunków pracy, podanych w ust. 1 niniejszego paragrafu.

§ 8. Praktyczny egzamin na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych winien być zorganizowany w miarę możności w tej szkole powszechnej, w której dany nauczyciel jest zatrudniony.

Praktyczny egzamin na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych można zdawać dwa razy. W wyjątkowych przypadkach Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zezwolić poszczególnym nauczycielom na zdawanie tego egzaminu po raz trzeci.

§ 9. Jeżeli nauczyciel religii rzymskokatolickiej publicznej szkoły powszechnej nie zda praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych przed upływem pięciu lat pracy nauczycielskiej w publicznych szkołach powszechnych po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych, winien być z nim rozwiązany stosunek służbowy.

Władza szkolna II instancji może w szczególnych przypadkach odroczyć ostateczny termin praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych, jednak nie dłużej niż na rok.

§ 10. Praktyczny egzamin na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych traci ważność, o ile osoba, która zdała ten egzamin, nie pracuje przez 10 lat z rzędu w szkołach lub w administracji szkolnej.

Przepis ten nie ma zastosowania do tych nauczycieli, którym Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przywróci prawa nauczycieli stałych na mocy przepisów o stosunkach służbowych nauczycieli.

§ 11. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w wyjątkowych przypadkach zwalniać nauczycieli religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych, posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych, od obowiązku złożenia praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych, o ile praca ich w szkole powszechnej zostanie uznana za wybitną przez władze szkolne — po wysłuchaniu opinii właściwej władzy duchownej.

O kwalifikacjach dodatkowych.

§ 12. Nauczyciel religii rzymskokatolickiej publicznej szkoły powszechnej, posiadający kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymskokatolickiej i do ustalenia w publicznych szkołach powszechnych, oraz nauczyciel religii rzymskokatolickiej prywatnej szkoły powszechnej, posiadający kwalifikacje do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych, może uzyskać kwalifikacje dodatkowe przez ukończenie państwowego wyższego kursu nauczycielskiego lub zakładu o poziomie, uznanym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego co najmniej za równorzędny, lub też przez zdanie równowartościowego egzaminu na podstawie przepisów określonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Przepisy przejściowe.

§ 13. Osoby posiadające kwalifikacje do nauczania religii rzymskokatolickiej w szkołach powszechnych, przepisane dla nauczycieli religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych w myśl przepisów obowiązujących w którejkolwiek części Rzeczypospolitej do chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, a które przed dniem wejścia w życie tego rozporzą-

dzenia były czynne w charakterze nauczycieli religii rzymskokatolickiej w szkołach powszechnych co najmniej przez 3 lata, posiadają tym samym kwalifikację do nauczania religii w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

§ 14. Nauczyciele religii rzymskokatolickiej czynni w publicznych lub prywatnych szkołach powszechnych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, a nie odpowiadający warunkom § 13 winni uzyskać kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych przed dniem 30 czerwca 1940 r., w przeciwnym razie należy rozwiązać z nimi stosunek służbowy najdalej z dniem 30 czerwca 1940 r.

§ 15. Osobom czynnym w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego w charakterze nauczycieli religii rzymskokatolickiej w szkołach powszechnych, a nie posiadającym kwalifikacji, określonych w § 2 a) lub b), o ile wykażą się: 1) dobrymi wynikami nauczania i 2) świadectwem pomyślnego zdania egzaminu katechetycznego przed jedną z kurii biskupich, może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przyznać w terminie do dnia 30 czerwca 1940 r. kwalifikacje zawodowe do nauczania religii rzymskokatolickiej w publicznych i prywatnych szkołach powszechnych.

§ 16. Kwalifikacje zawodowe do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej posiadają ci nauczyciele religii rzymskokatolickiej, czynni w publicznych szkołach powszechnych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, którzy do tego dnia:

a) spełnili warunki wymienione w § 5.
b) uzyskali na podstawie obowiązujących przepisów kwalifikacje zawodowe do ustalenia w państwowej służbie nauczycielskiej, lub
c) zostali przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwolnieni od obowiązku zdawania wszystkich przepisanych egzaminów i zaliczeni do kategorii nauczycieli wykwalifikowanych.

§ 17. Przy ustalaniu terminu, od którego nauczyciel religii rzymskokatolickiej publicznej szkoły powszechnej ma prawo zgłosić się do praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymsko-

katolickiej publicznych szkół powszechnych (§ 7), lub terminu, do którego nauczyciel obowiązany jest złożyć ten egzamin (§ 9), uwzględnia się przy zastosowaniu warunków, określonych rozporządzeniem niniejszym, pracę nauczycielską, odbytą przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego.

Dla nauczycieli religii rzymskokatolickiej, czynnych w publicznych szkołach powszechnych w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego i posiadających odbytą przed tym terminem co najmniej trzyletnią nieprzerwaną pracę nauczycielską po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych do nauczania religii rzymskokatolickiej w szkołach powszechnych, a obowiązanych w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego do złożenia praktycznego egzaminu na nauczyciela religii rzymskokatolickiej publicznych szkół powszechnych — termin ostateczny zdania tego egzaminu przewidziany w § 9 odracza się do dnia 30 czerwca 1941 r.

Przepisy końcowe.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze dotyczy nauczycieli religii rzymskokatolickiej: a) osób duchownych zarówno świeckich jak i zakonnych oraz b) osób świeckich.

Przez nauczycieli religii rzymskokatolickiej należy rozumieć w rozporządzeniu niniejszym także i nauczycielki.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
W. Świętosławski.

Ustaje imperata pro infirmo, wracają zwyczajne.

Zmiany w Duchowieństwie.

Radcą, Referentem Kurii a także Egzaminatorem Prosynodalnym mianowany Ks. Dr Julian Piskorz, Kanonik katedralny.

Moderatorem Diecezjalnym Sodalicyj Szkół Średnich Żeńskich mianowany Ks. Ludwik Curyło.

Instytuowani na probostwa: W Wójtowej Ks. Stanisław Kurek, w Domosławicach Ks. Józef Misiak, w Lipinkach Ks. Jan Rysiewicz.

Proboszczem usuwalnym w Jamach mianowany Ks. Józef Głodzik.

Administratorami zamianowani: W Czchowie Ks. Piotr Poręba, w Kamienicy Ks. Józef Fijał, w Jazowsku Ks. Stefan Jaworski, w Porąbce Uszewskiej Ks. Roman Mizera.

Rektorem kościoła w Gorzejowej mianowany Ks. Józef Kwieciński.

Przeniesieni Księża Wikariusze: Ks. Władysław Ćwiklik do Grybowa, Ks. Władysław Grzesik z Otfinowa do Łącka, Ks. Stanisław Tabor z Dębna do Łącka.

Zrezygnował z probostwa w Jamach z powodu choroby Ks. Franciszek Kmieciński.

Na kapelana wojskowego wezwany Ks. Wojciech Zięba.

Odznaczeni:

Rokieta i Mantolet: Ks. Paciorek Jan, Ks. Dr Węgiel Władysław, Ks. Indyk Stanisław, Ks. Dr Adamczyk Stanisław, Ks. Lic. Gnutek Wawrzyniec, Ks. Müller Stefan, Ks. Pięta Jan, Ks. Rejowski Andrzej, Ks. Dr Młodochowski Józef, Ks. Habas Franciszek, Ks. Chmura Ignacy, Ks. Warecki Piotr, Ks. Franciszek Kmieciński.

Expositorium Canonicale: Ks. Paciorek Józef, Ks. Lesiak Władysław, Ks. Dr Bochenek Władysław, Ks. Dr Caliński Jan, Ks. Bibro Józef, Ks. Pawłowski Stefan, Ks. Kapłański Władysław, Ks. Fecko Marian, Ks. Lech Jan, Ks. Gajek Józef, Ks. Piękoś Franciszek, Ks. Curyłło Jan, Ks. Janik Franciszek, Ks. Zawada Jan — Dębica, Ks. Mika Paweł, Ks. Lipień Jan, Ks. Sulma Franciszek, Ks. Dr Łach Stanisław, Ks. Dr Sroka Stanisław.

Punitus.

Propter delictum de quo in canone 2314 § 1. et 2388 § 1. iudiciali sententia excommunicatus declaratus Leo Mucha.

Zmarli:

Ks. Jan Rosiek, proboszcz w Kamienicy i Dziekan Łącki, urodz. w 1874 w Żmiącej, w. 1900, był wikariuszem w Łącku, Podegrodziu, Rzochowie, proboszczem w Jastrzębi i wreszcie

w Kamienicy. Spośród wielu cnót kapłańskich, któremi się odznaczał, szczególnie uderzała u Niego wielka wewnętrzna cześć i przywiązanie do Władzy Duchownej. Zmarł świątobliwie 2 stycznia.

Ks. Jan Palka, proboszcz w Porąbce Uszewskiej i Dziekan Wojnicki, ur. 1870 w Podłopieniu, w. 1894 był wikariuszem w Lubzinie, Muszynie, Zassowie, Porąbce Uszewskiej, Ryglicach i Gręboszowie, administratorem w Siedliskach i Starym Sączu, proboszczem w Radgoszczy i Porąbce Uszewskiej. Był niestrudzonym pracownikiem i gorącym czcicielem Matki Najśw. Wiele zrobił dla swej parafii. Zmarł 3 stycznia.

Ks. Józef Panek, emeryt, ur. w Czarnej w Łańcuckim, w. 1914 w Przemyślu, był wikariuszem w kilku miejscowościach diecezji Przemyskiej, w diecezji Tarnowskiej zaś w Ołpinach, Chełmie, Trzcianie, Dębnie i Siedlcach. Zmarł 9 stycznia.

Ks. Dr Józef Mrugacz, przebywał poza diecezją w Cieszynie. Zmarł pobożnie 20 lutego.

Wszyscy zapisani do Stowarzyszenia Modłów Wzajemnych.
Niech odpoczywają w pokoju.

Ogłoszenia.

Msze św. ze Związku Mszalnego w pierwszym półroczu 1938 t. j. do 30 czerwca odprawią następujący P. T. Księża:

Gadowski Walenty, Gajek Józef, Galas Stanisław, Garlik Władysław, Gawenda Antoni, Gawlik Franciszek, Gawor Józef, Gawroński Antoni, Gazda Stanisław, Gliński Antoni, Głąb Franciszek, Głodzik Józef, Gniewek Antoni, Gnutek Antoni, Gnutek Wawrzyniec, Dr Goc Franciszek, Gorczyca Antoni, Góra Jan, Góra Stanisław, Górnicki Teofil, Grabowski Józef, Granicki Jan, Grądziel Józef, Grochola Walenty, Grochowski Jan, Grodnicki Zygmunt, Grotowski Michał, Gruszkowski Michał, Gruszowiecki Leon, Grzyb Michał, Grzyb Stanisław, Gudz Stanisław, Guła Piotr, Gwiżdż Józef, Gwoździowski Bolesław, Habas Franciszek, Habela Marian, Hachaj Franciszek, Hałgas Bartłomiej, Harbut Maciej, Heller Adam, Herr Franciszek, Indyk Stanisław,

Jachna Wojciech, Jagiełka Jan, Jagła Stanisław, Jakubiak Władysław, Jakubowski Jan, Jakus Zygmunt, Janas Franciszek.

O odprawieniu Mszy św. zechcą wymienieni P. T. Księża zawiadomić Kurię Diecezjalną.

Przypominamy P. T. XX. Proboszczom, że termin 1 lipca każdego roku przy sporządzaniu wykazów roczników poborowych jest absolutnie nieprzekraczalny. Niepunktualność w tym względzie pociąga za sobą wiele niedogodności i to w sprawie pierwszorzędnej wagi, jaką jest obronność Państwa.

Zwracamy uwagę PT. Księży prowadzących kancelarię, że nie wolno nawet wyciągów metrykalnych w myśl nowej ustawy stemplowej — wydać bez stempla za 1 zł. chyba, że zostało dołączone świadectwo ubóstwa wydane przez gminę. W takim wypadku należy to zanotować u góry z prawej strony wydanego dokumentu. Pozatem zawsze ile dat, tyle stempli po 1 zł.

W domu rekolekcyjnym OO. Jezuitów w Dziedzicach odbędą się rekolekcje:

Dla Kapłanów: marzec: 7—11, lipiec: 4—8 i 18—22, sierpień: 1—5 i 22—26.

Dla pp. Nauczycieli: kwiecień: 12—16.

Dla młodzieży niemieckiej: maj: 4—8.

Dla mężczyzn: maj: 11—15.

Dla młodzieży polskiej: maj: 25—29.

O wczesne zgłoszenia bardzo prosi Superior.

U stóp Twoich, Częstochowska Pani, odnowię ducha mojego.

W domu rekolekcyjnym OO. Jezuitów, Częstochowa, ul. Bł. Kingi 74. odbędą się w r. 1938 następujące serie trzydniowych ćwiczeń duchownych:

5 stycznia dla panów, 7 lutego dla kapłanów, 7 marca dla

kapłanów, 13 kwietnia (dwudniowe) dla panów, 25 kwietnia dla kapłanów, 20 czerwca dla kapłanów.

Kapłani pragnący odprawić pod kierownictwem ćwiczenia w innych terminach zechcą przyjeżdżać, ile możności, w poniedziałki wieczorem, z wyjątkiem wielkiego postu.

Początek każdej serii o godz. 19. Dojazd od ulicy Lisinieckiej. Dorożka 1.50 zł.

Prosimy uprzejmie powyższe terminy podać do wiadomości zainteresowanych.

Łączę wyrazy czci i modłom się polecam. Sługa w Chrystusie: *Ks. J. Pachucki T. J.*
Superior.

Dla spotęgowania walki z bezbożnym komunizmem — Instytut Różańcowy rozpoczął wydawać popularne broszury antykokomunistyczne serii „Czerwone Sztandary", jako wydawnictwo periodyczne.

Ks. Walerian Adamski: Kultura i jej dziedziny. Poznań 1938. S. A. „Ostoja". 80, str. 83. Cena 1·50 zł.

Ks. Dr Wiktor Filip Potempa: Więcej psychologii w duszpasterstwie czyli: **Teologia pasterska w świetle psychologii.**

Ks. Dr Stefan Marian Sydry, Marianin: „Czcigodny Sługa Boży O. Stanisław od Jezusa Marii i Jego Dzieło w Świetle Dokumentów". Z przedmową J. E. Ks. Arcbpa Dra Stanisława Galla. Nakładem Funduszu Beatyfikacyjnego O. Papczyńskiego. Skład Główny Księgarnia św. Wojciecha w Warszawie, 1937 r. Cena 4 zł.

Książka i ze względu na treść i ze względu na ujęcie jest ciekawa. Należy też podkreślić z dużym uznaniem, że strona zewnętrzna jest wykonana podobnież b. starannie.

Tarnów, dnia 3 marca 1938.

Ks. Dr Ignacy Dziedziak
kanclerz

† FRANCISZEK, Bp

Nakładem Kleru Diecezjalnego. Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie

